

[Halvgaard.]

størsteparten af elevernes forudsætninger for et studieforløb til en universitetsuddannelse ikke har været til stede.

For det andet kan man sige, at undervisningen på Roskilde universitetscenter er gennemført som projektorienteret gruppearbejde. Det vil sige, at de studerende selv planlægger det specifikke indhold i deres uddannelse. Dette princip har været grundlæggende for alt arbejde på Roskilde universitetscenter og betinger den fundamentale forskel mellem RUC på den ene side og de traditionelle universiteter på den anden side. Et sådant selvbestaltet projektorienteret gruppearbejde tror jeg ikke kvalificerer til ansættelse i dansk erhvervsliv eller i samfundet i det hele taget. Det er jo selv af tidligere rektor Erling Olsen blevet betegnet som spild af de studerendes tid og skatteydernes penge.

Roskilde universitetscenter er, som professor Bent Rold Andersen udtalte ved sin afgang til Magisterbladet den 5. marts 1975, blevet domineret af politiske grupper, hvis aktiviteter har skabt utryghed på og om centeret, og som næsten har isoleret det fra andre samfundskontakter end dem, der er i overensstemmelse med de nævnte gruppers politiske mål.

Gennem utallige aktioner, strejker, boykot, eksamensvægring og manipulationer er centeret i Roskilde selvforskyldt kørt så meget af sporet, at det må være klart for enhver også i dette folketing, at man her står over for en uddannelsesskandale af karat, som nu må have sin afslutning.

Lone Dybkjær (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg give vores tilslutning til det af hr. Lembourn stillede dagsordensforslag.

Så vil jeg gerne sige til hr. Brixtofte, at jeg sagde, det ikke forekom mig, at der på Roskilde universitetscenter var tale om selvtægt, men tale om en konflikt, og jeg sagde også, som hr. Brixtofte kunne have hørt, hvis han havde hørt efter, at det radikale venstre ikke var tilhænger af de metoder. Jeg sagde oven i købet, at jeg ikke syntes, det var særlig klogt, at de metoder blev anvendt, navnlig ikke med den sammensætning, folketinget har i dag.

Det afgørende for os har imidlertid været,

at det eksterne rektorat har klaret situationen, og der er ikke noget som helst, hverken i det, fru Gerda Møller har sagt, eller i det, hr. Brixtofte har sagt, der har dokumenteret, at der var behov for denne forespørgselsdebat i dag.

Kristine Heltberg (SF):

Ganske som det så ud i forvejen, er denne debat udartet til det, som det måtte være, nemlig det, som populært kaldes for et medieflip; jeg vil endda kalde det for et mislykket sådant. Sagen er jo den, at forespørgerne ikke har haft noget som helst nyt at bringe ind i debatten siden den debat, vi førte for ganske få måneder siden om samme emne.

Det, som forekommer bekymrende, er, at man på denne måde dels bruger folketingets tid, der burde have været optaget af at kæmpe mod arbejdsløsheden og mod den økonomiske situation, dels at man på anden hånd skaffer uro og dårlige arbejdsforhold både på RUC og for landets øvrige videregående uddannelser. Det forekommer mig, at det er en pinlig sag at overvære denne dobbeltsidige anstrengelse for at ødelægge, hvad der kunne gøres af fornuftigt arbejde både i folketinget og ude i uddannelserne.

Som situationen er, vil vi gå ind for det af hr. Lembourn fremsatte forslag til motive-ret dagsordenen, idet vi ganske givet må opfatte det, der står om at rationalisere, i overensstemmelse med dette ords etymologi, dets oprindelse, som går tilbage på ratio, altså noget, der har med fornuft at gøre: en fornuftig og tidssvarende udbygning og omstrukturering af vore uddannelser er ikke noget, vi kan tage afstand fra. Hvis man ved ordet rationalisere forstår noget af det, som man i andre partier, f. eks. i fremskridtspartiet, forstår ved dette ord, nemlig en nedskæring og ødelæggelse, ville det selvfølgelig være svært for os at stemme for det, men da det for os er ganske klart, at det af hr. Lembourn fremsatte forslag i meget vid udstrækning svarer til den oprindelige planlægning for RUC, nemlig arbejdet omkring udbygningen af basisuddannelserne, kan vi stille os tilfreds med det og stemme for det, selv om vi selvfølgelig ikke kan love, at vi vil gå med til det, der hedder rationalisering og modernisering, hvis man fortolker det på den måde, som man i højre side af salen